

RESP. 2.º Dato multa instituta judæis et ægyptiis fuisse communia, concludi non potest judæos hæc ab ægyptiis mutuatos esse; fieri enim potuit ut ægyptii ab hebræis hæc hauserint, sicuti ostendunt Huetius et plures alii eruditi.

RESP. 5.º Dato quosdam ritus utrique populo communes ab ægyptiis ad hebræos fuisse derivatos, exindè concludi minimè potest legem mosaicam non esse divinam. Nam post constitutam divinam religionem, post innumeras leges, superstitionibus ægyptiacis adversantes, à Moise institutas, sanè potuit hebræis consuetudines et usus in se indifferentes relinquere, quibus jam erant assuefacti, et quos facilè in bonum convertere poterant.

FINIS TOMI PRIMI.

INDEX TOMI PRIMI.

	Pag.
PRIMA QUÆSTIO PRÆVIA. De spiritualitate mentis humanæ.....	2
PROPOSITIO. Principium in homine cogitans, seu mens humana à corpore distinguitur, etc.....	<i>Ib.</i>
SECUNDA QUÆSTIO PRÆVIA. De libertate mentis humanæ.....	26
PROPOSITIO. Mens humana vera libertate perfruitur.....	27
TERTIA QUÆSTIO PRÆVIA. De immortalitate mentis humanæ.....	47
PROPOSITIO I. Anima humana est indissolubilis seu immortalis ab intrinseco.....	49
PROPOSITIO II. Impossibile est ut impij probent animam cum corpore perire, idque gratuito ab iis asseritur.....	<i>Ib.</i>
PROPOSITIO III. Mens humana post hanc vitam et dissolutionem corporis superstes erit et à Deo conservabitur; proindeque admittenda est altera vita in qua vitio pœnæ, virtuti-que præmia rependentur.....	55
PROPOSITIO IV. Rationi non repugnat alterius vitæ æternitatis. Hanc æternitatem repugnare increduli non probant.....	65
PROPOSITIO V. Ratio suadet alterius vitæ æternitatem, saltem quantum ad præmia.....	71
PRIMA PARS TRACTATUS. De religione naturali.....	75
CAPUT I. An religio aliqua sit admittenda?.....	76
PROPOSITIO I. Deus est colendus, consequenter admittenda est aliqua religio.....	<i>Ib.</i>
PROPOSITIO II. Homo tenetur ad Deum extrinsecus colendum.	81
PROPOSITIO III. Cultus Dei debet esse publicus, seu tenentur homines in unum congregati ad Deum ritu solemnè colendum.....	85

	Pag.
CAPUT II. De lege naturali, seu discrimine bonum inter et malum.....	89
PROPOSITIO I. Existit lex naturalis, id est, ante pactum quodlibet et legem positivam, datur bonum inter et malum essentialia discrimen.....	94
PROPOSITIO II. Deus necessariò approbat legem naturalem, vultque illam ab hominibus observari.....	107
PROPOSITIO III. Deus in altera vita remunerabit legis naturalis observatores, infractores verò suppliciiis afficiet.....	109
SECUNDA PARS TRACTATUS. De religione revelata.....	123
CAPUT I. De possibilitate revelationis.....	Ib.
PROPOSITIO I. Deus potest homines alloqui, et quædam ipsis revelare.....	127
PROPOSITIO II. Deus potest religionem instituere in quâ homines ab aliis hominibus edoceantur, etc.....	128
PROPOSITIO III. Deus revelare potest id quod ratio verum non demonstrat, quod intellectum nostrum superat; consequenter possibilis est mysteriorum revelatio.....	131
PROPOSITIO IV. Deus aliquid revelare potest à religione naturali distinctum, ideoque huic superaddere mandata positiva, etc.....	155
CAPUT II. De necessitate revelationis.....	140
PROPOSITIO I. Revelatio, prout est legis naturalis exterior promulgatio, fuit necessaria, etc.....	142
PROPOSITIO II. Revelatio, prout leges positivas legi naturali superaddit, nec est hominibus nociva, nec inutilis, sed valdè utilis et exoptanda.....	149
CAPUT III. De existencia revelationis.....	180
De modo se habendi in inquisitione religionis revelata.....	Ib.
PROPOSITIO I. Cùm proponuntur religiones tanquàm à Deo revelatae et ad salutem necessariae, illicitum est ac stultum sese indifferentem ostendere, et in nullam partem moveri, necessariòque expendendum quænam sit vera.....	181
PROPOSITIO II. Cùm religio tanquàm à Deo revelata proponitur, testimoniis, factis et momentis extrinsecis expendenda est ac comprobanda, non ratiociniis metaphysicis, etc.....	182
CAPUT IV. De argumentis quæ revelationis existentiam probant.....	185
CAPUT V. De miraculi definitione.....	188
CAPUT VI. De possibilitate miraculi.....	195

	Pag.
PROPOSITIO. Possibile est miraculum.....	195
CAPUT VII. De auctoritate miraculi in probanda revelatione.....	205
PROPOSITIO. Signa et prodigia quæ leguntur in Pentateucho, si semel demonstraretur hæc verè facta fuisse, religionis mosaicæ veritatem et divinitatem firmissimè demonstrant. Idem dicendum est de religione christiana, si semel demonstretur veritas miraculorum quæ vel in Evangelio, vel in aliis novi Testamenti libris commemorantur.....	205
CAPUT VIII. De prophetia.....	256
PROPOSITIO. Religio prophetiis firmata quadruplici predicto caractere insignitis, vera est atque divina, seu, quod idem est, religio mosaica et christiana divina est, si prophetiis confirmetur.....	257
CAPUT IX. De veritate et divinitate religionis mosaicæ.....	266
DISSERTATIO de notis quibus facta certa ab incertis secernuntur.....	268
PROPOSITIO I. Moïses non fuit persona ficta, sed existit et fuit legislator judæorum et quidem antiquissimis diebus ac circiter iis temporibus quibus existisse fertur à christianis.....	280
PROPOSITIO II. Moïses verus est autor Pentateuchi.....	284
PROPOSITIO III. Moïses judæos sibi coætaneos non decepit, nec facta Pentateuchi confinxit, etc.....	289
PROPOSITIO IV. Facta Pentateuchi supposita et conficta non fuerunt à Moïse simul et à judæis ipsi coætaneis, ut posteros deciperent.....	294
PROPOSITIO V. Historia Pentateuchi et facta quæ in eo referuntur, à nemine post ætatem Moïsis conficta fuère, vel supposita.....	297
PROPOSITIO VI. Pentateuchus non fuit in rei substantia adulteratus; nec miracula, nec alia facta fuerunt ei superaddita, sed sincerus ad nos usque pervenit.....	304
PROPOSITIO VII. Religio mosaica divina fuit.....	308
ARGUMENTUM I. Ex miraculis.....	Ib.
ARGUMENTUM II. Ex prophetiis.....	309
ARGUMENTUM III. Ex speciali Dei erga judæos providentiâ.....	311
ARGUMENTUM IV. Ex characteribus divinitatis qui in hac religione relucunt.....	312
ARGUMENTUM V. Ex sapientiâ legum mosaicarum.....	314
SOLVUNTUR argumenta quæ contra præcedentes propositiones obijciuntur.....	317
Contra primam propositionem.....	Ib.

	Pag.
Contra secundam propositionem.....	519
Contra tertiam propositionem.....	556
Contra quartam propositionem.....	560
Contra quintam et sextam propositionem.....	561
Contra septimam propositionem.....	571

FINIS INDICIS TOMI PRIMI.

